Barraca de pedra seca: 4000

El passat dia 16 de maig els nostres amics sitgetans del grup barraquer EL DRAC VERD DE SITGES - en Josep Pascual, l'Andreu Camps, en Joan Trius i en Ramon Artigas - varen catalogar la barraca de pedra seca nº 4.000 dels seus arxius. És el grup que ha catalogat més barraques i disposa de la fitxa i de la base de dades informàtica més àmplia dels Països Catalans. Per tractar-se d'una fita tan important dins el món de la pedra seca, ens han fet arribar el dibuix de planta i alçat i les fotos corresponents, així com una descripció tècnica.

Es tracta de la barraca del Quicolis, una important i singular construcció del terme municipal de Freginals -entre Amposta i Ulldecona- a la comarca del Montsià, situada geogràficament en GPS -UTM 31T-: latitud 291502E i longitud 4505292N a una alçada de 208 m sobre el nivell del mar.

Fou construïda a la segona meitat del segle XIX pel picapedrer Francesc Pavía Mateu, de malnom "Quicolis". La construí emprant pedres sobrants d'una pedrera propera a on ell treballava, amb la finalitat de poder aixoplugar-s'hi o quedar-s'hi a passar la nit i no haver de fer el camí fins al poble cada dia.

Presenta una planta quasi circular de 6,50 m de diàmetre exterior, amb la porta encarada a migdia, per arrecerar-se del vent. El mur o paret té una amplada de 0,90 m, s'aixeca 3,50 m. fins a l'inici de la volta i té tres fornícules (F) o armaris encastats a una alçada d'1,20 m que s'utilitzaven per guardar-hi el menjar o el canti de l'aigua. El tancament de la coberta és de "falsa cúpula" amb una alçada interior de 4,00 m . Tanquen la cúpula dues lloses entre-creuades com si es tractés d'un fumeral, per tal de deixar sortir el fum en els dies que feien foc a l'interior.

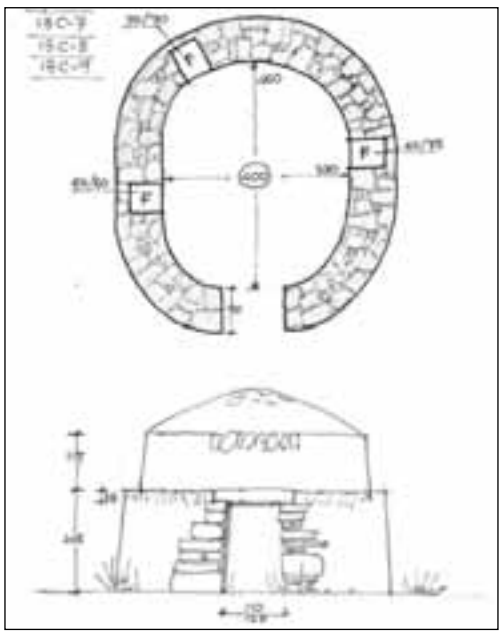

Ens diuen que si en lloc de la Barraca-4000 es tractés del "GOL-4000" ens convidarien a celebrar-ho a la "Font de Canaletes", però no és el cas, i el que han fet és celebrar-ho en la intimitat i serenor que es respira en algun dels molts paratges singulars de la natura, que cada dissabte tenen el goig de contemplar.

Ens fan saber, també, que el Drac Verd de Sitges participarà a la Vª Trobada d'Estudi per a la Preservació del Patrimoni en Pedra Seca als Països Catalans que, organitzada pel Consell de Mallorca, tindrà lloc a Palma els dies 23, 24 i 25 d'octubre d'enguany i presentarà una "Comunicació" que farà un repàs estadístic i tipològic de les 4.000 barraques catalogades en més de cent municipis de 16 comarques catalanes.

Reclamem per ells i per tothom que treballa per preservar el nostre patrimoni rural, una major atenció i col·laboració per part de les administracions públiques (Generalitat, Diputacions, Consells Comarcals, Ajuntament, etc.) amb la finalitat de protegir i conservar aquest patrimoni irrepetible, que és testimoni mut dels nostres avantpassats.

Els felicitem per aquesta immensa i desinteressada tasca d'estudi i catalogació que duen a terme per tot Catalunya des de fa més de 10 anys i els encoratgem a continuar-la amb la mateixa il·lusió de quan van començar.

Vetllar per la salut

Olis de l'arbre del te

Al mercat existeix una àmplia gama de productes elaborats amb oli de l`arbre del te i altres plantes purificants, tonificants i refrescants.

Són articles per prevenir infeccions, evitar el mal olor corporal i reduïr les impureses que s`acumulen damunt de la nostra pell i que fan que és vegi com apagada i envellida.

Podem trobar inclús concentrats d`oli de l`arbre del te per preparar colutoris bucals, en concentracions minses.

I el més nou; una àmplia gama de productes formulats amb l`oli de l`arbre del te d`origen biològic.

A tenir en compte: l`oli de l`arbre del te mai no ha de ser ingerit. Al contrari del que sol ser normal amb altres olis, no és recomanable realitzar vafus o inhalacions directes. Tampoc l`aplicarem damunt la pell en forma de massatges generalitzats, menys encara, a nens.

La frase de la setmana: Aconseguir que sigui del mateix color, la roba que portes i el teu pensament, creieu que és força important, doncs el color indica el teu verdader estat anímic.

Manel Toral i Ferrer
Llicenciat en Medicina Tradicional Xinesa, Quiromassatgista, Naturòpata, Homeòpata. *SALUT INTEGRAL*

Independència, utopia, somni o realitat possible? a la tertúlia del Roy

El passat dijous dia 21, a la trobada bohèmia, es parlà d'un tema cada dia més viu, la independència de Catalunya.

L'exposició inicial fou a càrrec de Jaume Torras, que, com a dissenyador que és, ja havia fet alguna xerrada al nostre rall. Independentista per convicció, milita a Esquerra, partit pel qual fou regidor de medi ambient al Consistori de Sitges del 2003 al 2007. Actualment és membre de l'executiva regional d'Esquerra al Penedès i secretari comarcal de política municipal d'Esquerra al Garraf. En Jaume féu un seguit de reflexions sobre el dret inalienable dels pobles a l'autodeterminació, i, concretament, al de Catalunya dins el context de la Unió Europea, que ara és dels estats i tots voldríem que fos dels pobles.

Exposà molt clarament els avantatges que suposaria per tota la ciutadania, que Catalunya disposés d'estat propi pel que fa al reconeixement internacional, però bàsicament també per al benestar de tots nosaltres. Amb els recursos que Catalunya genera, podríem gaudir d'uns serveis que ens mereixem pel nostre esforç fiscal, i ara ens són escamotejats, en ares a una solidaritat que depassa de molt el que seria raonable. Tot un argumentari ben travat, amb profusió de dades econòmiques que demostren ja no la viabilitat de la independència, sinó la necessitat i àdhuc la urgència de poder decidir. Cal convèncer a propis i forans que l'únic camí possible per al futur de Catalunya és la independència, l'estat propi, una nació de ple dret dins de la Unió Europea.

Mentrestant es van creant estructures d'estat que vertebren i cohesionen el país, culturalment, econòmicament i socialment.

Els avenços són importants, i cada vegada s'hi sumen més veus d'agents econòmics i socials, que s'adonen que amb Espanya no anem enlloc.

A la tertúlia s'aportaren més visions de perquè encara no hem pogut recuperar, després de tres-cents anys, el nostre estat propi, la nostra independència.

També es posà de manifest per part dels tertulians, que la voluntat d'independència pot ser un sentiment profund, emotiu, ancestral, que no necessàriament hem de justificar, argumentar, etc. Potser per convèncer a algú, sigui necessari, però tenim el dret a ser lliures, a ser catalans i sense haver de justificar res.

En resum, l'independentisme creix, i en Jaume Torras ens donà tot un reguitzell d'arguments i xifres per convèncer-nos de que la independència de Catalunya és possible i necessària.